

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/841

af 30. maj 2018

om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd godkendte i sine konklusioner af 23.-24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken et bindende mål for en national reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 40 % for økonomien som helhed i 2030 i forhold til 1990, og dette mål blev bekræftet i Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-18. marts 2016.
- (2) Ifølge Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. oktober 2014 bør emissionsreduktionsmålet på mindst 40 % nås kollektivt af Unionen på den mest omkostningseffektive måde med reduktioner i Den Europæiske Unions emissionshandelssystem (»EU ETS«) som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁴⁾ og i ikke-ETS-sektorer svarende til henholdsvis 43 % og 30 % i 2030 sammenlignet med 2005, idet indsatsen fordeles på grundlag af det relative BNP pr. indbygger.

⁽¹⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ EUT C 272 af 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2018.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- (3) Denne forordning er et led i gennemførelsen af Unionens forpligtelser i henhold til Parisaftalen ⁽¹⁾, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (»UNFCCC«). Parisaftalen blev indgået på Unionens vegne den 5. oktober 2016 ved Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 ⁽²⁾. Unionens forpligtelse til at opnå emissionsreduktioner for økonomien som helhed var fastsat i det tilsigtede nationalt bestemte bidrag, som Unionen og dens medlemsstater forelagde for sekretariatet for UNFCCC den 6. marts 2015 med henblik på Parisaftalen. Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016. Unionen bør fortsætte med at mindske sine drivhusgasemissioner og øge optaget i overensstemmelse med Parisaftalen.
- (4) Parisaftalen fastsætter bl.a. et langsigtet mål i overensstemmelse med målsætningen om at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Skove, landbrugsjord og vådområder vil spille en central rolle i opfyldelsen af dette mål. I Parisaftalen anerkender parterne ligeledes den grundlæggende prioritering af fødevarer sikkerhed og af at udrydde hungersnød inden for rammerne af bæredygtig udvikling og indsatsen for at udrydde fattigdom samt fødevarerproduktionssystemers særlige sårbarhed over for de skadelige virkninger af klimaændringer, således at modstandsdygtigheden over for klimaændringer og en udvikling med lave drivhusgasemissioner fremmes på en måde, der ikke er til fare for fødevarerproduktionen. For at nå målene i Parisaftalen bør parterne styrke deres kollektive bestræbelser. Parterne bør udarbejde, meddele og opretholde successive nationalt bestemte bidrag. Parisaftalen erstatter fremgangsmåden i Kyotoprotokollen fra 1997, som ikke fortsættes efter 2020. I Parisaftalen opfordres også til, at der i anden halvdel af dette århundrede opnås en balance mellem menneskeskabte emissioner fordelt på kilder og optaget heraf fordelt på dræn af drivhusgasser, og til, at parterne træffer foranstaltninger til at bevare og i givet fald forøge dræn og reservoirer for drivhusgasser, herunder skove.
- (5) Sektoren for arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (»LULUCF«) har potentiale til at bibringe langsigtede klimafordele og derved bidrage væsentligt til opfyldelsen af Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner samt til de langsigtede klimamål i Parisaftalen. LULUCF-sektoren leverer også biomaterialer, der kan erstatte fossil- eller kulstofintensive materialer, og spiller derfor en vigtig rolle ved overgangen til en økonomi med lave drivhusgasemissioner. Da LULUCF-optag er reversible, bør de behandles som en særskilt søjle i Unionens klimapolitiske ramme.
- (6) Ifølge Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. oktober 2014 bør de forskellige målsætninger for landbrugs- og arealanvendelsessektoren med deres mindre reduktionspotentiale samt behovet for at sikre sammenhæng mellem Unionens mål for fødevarer sikkerhed og klimaændringer anerkendes. Det Europæiske Råd opfordrede Kommissionen til at undersøge, hvordan en bæredygtig intensivering af fødevarerproduktion bedst kan fremmes, samtidig med at sektorens bidrag til en reduktion af drivhusgasemissioner og kulstofbinding, herunder ved skovplantning optimeres, og til at udarbejde en politik for, hvordan »LULUCF« kan medtages i 2030-rammen for modvirkning af drivhusgasemissioner, så snart de tekniske betingelser tillader det og under alle omstændigheder inden 2020.
- (7) En bæredygtig forvaltningspraksis i LULUCF-sektoren kan bidrage til modvirkning af klimaændringerne på flere forskellige måder, navnlig ved at reducere emissioner og bevare og forbedre dræn og kulstoflagre. For at foranstaltninger, der navnlig sigter mod at øge kulstofbindingen, kan være effektive, er kulstofpuljers langsigtede stabilitet og tilpasningsevne af afgørende betydning. Desuden kan en bæredygtig forvaltningspraksis opretholde LULUCF-sektorens produktivitet, regenereringsevne og vitalitet og derved fremme den økonomiske og sociale udvikling og samtidig reducere denne sektors CO₂-aftryk og økologiske fodaftryk.
- (8) Udviklingen af bæredygtig og innovativ praksis og teknologi, herunder agroøkologi og agroskovbrug, kan øge LULUCF-sektorens rolle i forbindelse med modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og tillige styrke denne sektors produktivitet og modstandsdygtighed. Da LULUCF-sektoren er karakteriseret ved lange tidsrammer for afkast, er langsigtede strategier vigtige for at øge forskningsmidlerne til udvikling af og investering i bæredygtig og innovativ praksis og teknologi. Investeringer i forebyggende foranstaltninger som f.eks. bæredygtig forvaltningspraksis kan mindske de risici, der er forbundet med naturlige forstyrrelser.

⁽¹⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

- (9) Det Europæiske Råd bekræftede i sine konklusioner af 22.-23. juni 2017 Unionens og dens medlemsstaters fulde engagement i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som bl.a. sigter mod at sikre, at skovforvaltningen er bæredygtig.
- (10) Foranstaltninger til reduktion af skovrydning og skovferringelse og til fremme af bæredygtig skovforvaltning i udviklingslandene er vigtige. I denne sammenhæng mindede Rådet i sine konklusioner af 21. oktober 2009 og 14. oktober 2010 om Unionens mål om at nedbringe bruttorydningen af tropisk skov med mindst 50 % i 2020 i sammenligning med de nuværende niveauer og standse tabet af jordens skovdække senest i 2030.
- (11) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 529/2013/EU ⁽¹⁾ er der fastsat regnskabsregler, der gælder for emissioner og optag fra LULUCF-sektoren, og den har dermed bidraget til den udvikling af politikker, der har ført til en medtagelse af LULUCF-sektoren i Unionens emissionsreduktionsforpligtelse. Denne forordning bør bygge på de eksisterende regnskabsregler, idet de opdateres og forbedres for perioden fra 2021 til 2030. Den bør fastsætte medlemsstaternes forpligtelser til at gennemføre disse regnskabsregler, og den bør også kræve, at medlemsstaterne sikrer, at den samlede LULUCF-sektor ikke genererer nettoemissioner og bidrager til formålet om at forbedre dræn på lang sigt. Den bør ikke fastsætte regnskabs- eller rapporteringsforpligtelser for private parter, herunder landbrugere og skovbrugere.
- (12) LULUCF-sektoren, herunder landbrugsjord, har en direkte og væsentlig indvirkning på biodiversiteten og økosystemtjenester. Derfor er det et vigtigt mål for politikker, der berører denne sektor, at sikre, at der er overensstemmelse med Unionens biodiversitetsstrategimål. Der bør træffes foranstaltninger til at gennemføre og støtte aktiviteter i denne sektor til både afbødning og tilpasning. Der bør også sørges for sammenhæng mellem den fælles landbrugspolitik og denne forordning. Alle sektorer skal yde deres rimelige andel til reduktionen af drivhusgasemissionerne.
- (13) Vådområder er effektive økosystemer for opbevaring af kulstof. Beskyttelse og genoprettelse af vådområder vil derfor kunne reducere drivhusgasemissionerne i LULUCF-sektoren. Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringers (»IPCC«) finjustering af IPCC-retningslinjerne for de nationale drivhusgasopgørelser fra 2006 vedrørende vådområder bør tages i betragtning i denne sammenhæng.
- (14) For at sikre LULUCF-sektorens bidrag til opfyldelsen af Unionens mål for reduktion af emissioner på mindst 40 pct. og til de langsigtede mål i Parisaftalen er det nødvendigt med et robust regnskabsystem. For at opnå nøjagtige opgørelser af emissioner og optag i overensstemmelse med IPCC-retningslinjerne for de nationale drivhusgasopgørelser fra 2006 (»IPCC-retningslinjer«) bør de årlige rapporterede værdier i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ⁽²⁾ for arealanvendelseskategorier og omlægningen mellem kategorier for arealanvendelser benyttes, hvorved de anvendte metode i henhold til UNFCCC og Kyotoprotokollen strømlines. Arealer, der omlægges til en anden arealanvendelseskategori, bør anses for at være i overgang til denne kategori i den standardperiode på 20 år, der refereres til i IPCC-retningslinjerne. Medlemsstaterne bør alene kunne fravige denne standardperiode for skovrejsningsarealer og alene under begrænsede omstændigheder, der retfærdiggøres af IPCC-retningslinjerne. Ændringer af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, bør i relevant omfang afspejles i rapporteringskravene, der er fastsat i nærværende forordning.
- (15) Det anføres i de internationalt aftalte IPCC-retningslinjer, at emissioner fra forbrændingen af biomasse kan opgøres som nul i energisektoren på den betingelse, at sådanne emissioner medregnes i LULUCF-sektoren. I Unionen opgøres emissioner fra biomasseforbrænding p.t. som nul i henhold til artikel 38 i Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 ⁽³⁾ og bestemmelserne i forordning (EU) nr. 525/2013, hvorfor overensstemmelse med IPCC-retningslinjerne kun ville blive sikret, hvis sådanne emissioner afspejles korrekt i nærværende forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 529/2013/EU af 21. maj 2013 om regnskabsregler vedrørende drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, og oplysninger om handlingsplaner, der vedrører disse aktiviteter (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 80).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 30).

- (16) Emissioner og optag fra skovarealer afhænger af en række naturlige omstændigheder, dynamiske aldersrelaterede skovkarakteristika samt af nuværende og tidligere forvaltningspraksis, der varierer betydeligt mellem medlemsstaterne. Anvendelsen af et basisår gør det ikke muligt at afspejle disse faktorer og heraf følgende cykliske virkninger på eller variationerne mellem forskellige år af emissioner og optag. De relevante regnskabsregler bør i stedet indeholde referenceniveauer, således at der ses bort fra virkningerne af naturlige og landespecifikke karakteristika. Skovreferenceniveauerne bør tage højde for eventuelle skæve aldersstrukturer i skovene og bør ikke unødigt begrænse fremtidig skovforvaltningsintensitet således at langsigtede kulstofdræn kan blive fastholdt eller forbedret. I betragtning af Kroatiens særlige historiske situation vil dets skovreferenceniveau også kunne tage hensyn til besættelsen af dets territorium, og krigstids- og efterkrigsomstændigheder, der påvirkede skovforvaltningen i referenceperioden. De relevante regnskabsregler tager hensyn til principperne for bæredygtig skovforvaltning, som vedtaget på ministerkonferencen om beskyttelse af skovene i Europa («Forest Europe»).
- (17) Medlemsstaterne bør indgive nationale regnskabsplaner for skovbrug, herunder skovreferenceniveauer til Kommissionen. I mangel af en international revision under UNFCCC eller Kyotoprotokollen bør der indføres en kontrolprocedure for at sikre gennemsigtighed og forbedring af regnskabskvaliteten i denne kategori af forvaltede skovarealer.
- (18) Når Kommissionen vurderer de nationale regnskabsplaner for skovbrug, herunder de heri foreslåede skovreferenceniveauer, bør den bygge på god praksis og erfaring i forbindelse med eksperternes revision under UNFCCC, herunder deltagelse af eksperter fra medlemsstaterne. Kommissionen bør sikre, at eksperter fra medlemsstaterne inddrages i den tekniske vurdering af, hvorvidt de foreslåede skovreferenceniveauer er blevet fastsat i overensstemmelse med de kriterier og krav, der er fastsat i denne forordning. Resultaterne af den tekniske vurdering bør til information videresendes til den stående skovbrugskomité, der blev nedsat ved Rådets beslutning 89/367/EØF ⁽¹⁾. Kommissionen bør også konsultere interessenter og civilsamfundet. De nationale regnskabsplaner for skovbrug bør offentliggøres i overensstemmelse med den relevante lovgivning.
- (19) Den øgede bæredygtige anvendelse af høstede træprodukter kan i væsentlig grad begrænse emissionerne gennem substitutionsvirkningen og øge optaget af drivhusgasser fra atmosfæren. Regnskabsreglerne bør sikre, at medlemsstaterne i deres LULUCF regnskaber angiver nøjagtigt og på en gennemsigtig måde ændringer i kulstofpuljen af høstet træ, når sådanne ændringer sker, for at anerkende og give incitament til øget brug af høstede træprodukter med lang livscyklus. Kommissionen bør vejlede om metodologiske spørgsmål, der er relateret til regnskabet for høstede træprodukter.
- (20) Naturlige forstyrrelser, såsom skovbrande, insekt- og sygdomsangreb, ekstremt vejr og geologiske forstyrrelser, som er uden for medlemsstaternes kontrol, og som disse ikke har nogen indflydelse på, kan medføre drivhusgasemissioner af midlertidig karakter i LULUCF-sektoren eller reversering af tidligere optag. Eftersom en sådan reversering også kan skyldes forvaltningsbeslutninger, såsom beslutninger om at høste eller plante træer, bør denne forordning sikre, at menneskeskabt reversering af optag altid afspejles nøjagtigt i LULUCF-regnskaberne. Desuden bør denne forordning give medlemsstaterne en begrænset mulighed for at udelukke emissioner fra forstyrrelser, der er uden for deres kontrol, fra deres LULUCF-opgørelser. Den måde, hvorpå medlemsstaterne administrerer disse bestemmelser, bør dog ikke føre til uretmæssigt lave regnskabsopgørelser.
- (21) Afhængigt af nationale præferencer bør medlemsstaterne kunne vælge hensigtsmæssige nationale politikker til opfyldelsen af deres forpligtelser i LULUCF-sektoren, herunder muligheden for at veje emissioner fra én arealopgørelseskategori op imod optag fra en anden arealopgørelseskategori. De bør også være i stand til at kumulere nettooptag i perioden fra 2021 til 2030. Overførsler mellem medlemsstaterne bør fortsat være tilgængeligt som en ekstra mulighed, og medlemsstaterne bør kunne anvende de årlige emissionstildelinger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ⁽²⁾ med henblik på at overholde kravene i nærværende forordning. Brugen af fleksibilitet fastsat i nærværende forordning vil ikke bringe det overordnede ambitionsniveau for Unionens drivhusgasreduktionsmål i fare.

⁽¹⁾ Rådets beslutning 89/367/EØF af 29. maj 1989 om nedsættelse af en stående skovbrugskomité (EFT L 165 af 15.6.1989, s. 14).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (se side 26 i denne EUT)

- (22) Skove, der forvaltes på en bæredygtig måde, udgør normalt dræn, der bidrager til at modvirke klimaændringer. I referenceperioden fra 2000 til 2009 var det rapporterede årlige gennemsnitlige optag gennem dræn fra skovarealer 372 mio. ton CO₂-ækvivalenter pr. år for Unionen som helhed. Medlemsstaterne bør sørge for at dræn og reservoirer, herunder fra skove, bevares eller om nødvendigt forøges med henblik på at opfylde Parisaftalens formål og nå Unionens ambitiøse mål for reduktion af drivhusgasemissioner i 2050.
- (23) Optag fra forvaltede skovarealer bør regnskabsføres i forhold til et fremadrettet skovreferenceniveau. Det projekterede fremtidige optag af dræn bør baseres på en fremskrivning af skovforvaltningspraksissen og intensiteten fra en referenceperiode. En reduktion af et dræn i forhold til referenceniveauet bør opgøres som emissioner. Særlige nationale forhold og særlig national praksis, f.eks. en lavere skovningsintensitet end normalt eller aldrende skove i referenceperioden, bør tages i betragtning.
- (24) Medlemsstaterne bør have en vis fleksibilitet til midlertidigt at øge deres skovningsintensitet i overensstemmelse med bæredygtig skovforvaltningspraksis, som er forenelig med målet i Parisaftalen, forudsat at de samlede emissioner i Unionen ikke overstiger det samlede optag i LULUCF-sektoren. I medfør af en sådan fleksibilitet bør alle medlemsstater tildeles en basismængde af kompensation, der beregnes på grundlag af en faktor udtrykt som en procentdel af deres rapporterede dræn i perioden fra 2000 til 2009, for at kompensere for de emissioner fra forvaltede skovarealer det har opgjort. Det bør sikres, at medlemsstaterne kun kan kompenseres op til det niveau, hvor deres skove ikke længere udgør dræn.
- (25) Medlemsstater med meget stort skovdække sammenlignet med EU-gennemsnittet, navnlig mindre medlemsstater med stort skovdække er mere afhængige end andre medlemsstater af forvaltede skovarealer for at opveje emissioner i andre arealopgørelseskategorier og vil derfor i højere grad blive berørt og vil have begrænsede muligheder for at øge deres skovdække. Kompensationsfaktoren bør derfor hæves på grundlag af skovdækket og landarealet, således at medlemsstater med et meget lille landareal og et meget stort skovdække sammenlignet med EU-gennemsnittet tildeles den højeste kompensationsfaktor i referenceperioden.
- (26) Rådet anerkendte i sine konklusioner af 9. marts 2012 de særlige forhold, som gør sig gældende i lande med store skovområder. Sådanne særlige forhold vedrører især de begrænsede muligheder for at skabe balance mellem emissioner og optag. I betragtning af at Finland er den medlemsstat, der har de største skovområder, og under hensyntagen til sine særlige geografiske forhold, står Finland over for særlige vanskeligheder i denne henseende. Finland bør derfor indrømmes begrænset yderligere kompensation.
- (27) For at overvåge medlemsstaternes fremskridt i retning af at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning og for at sikre, at oplysninger om emissioner og optag er gennemsigtige, nøjagtige, konsekvente, fuldstændige og sammenlignelige, bør medlemsstaterne give Kommissionen de relevante data i drivhusgasopgørelsen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 525/2013, og kontrol af overholdelsen i henhold til nærværende forordning bør tage disse rapporter i betragtning. Hvis en medlemsstat har til hensigt at anvende fleksibiliteten vedrørende forvaltede skovarealer fastsat i nærværende forordning, bør den i rapporten om overholdelsen angive den kompensationsmængde, som den agter at anvende.
- (28) Det Europæiske Miljøagentur bør bistå Kommissionen efter behov i overensstemmelse med agenturets årlige arbejdsprogram med systemet for årlig rapportering af drivhusgasemissioner og optag, vurderingen af oplysninger om politikker og foranstaltninger samt nationale fremskrivninger, evaluering af planlagte supplerende politikker og foranstaltninger og kontrol af overholdelsen, der udføres af Kommissionen i henhold til denne forordning.
- (29) For at sikre korrekt regnskabsføring af transaktioner i henhold til denne forordning, herunder anvendelse af fleksibilitet og sporing, og fremme øget brug af træprodukter med lang livscyklus bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår teknisk tilpasning af definitioner, herunder minimumsværdier for definitionen af skove, lister over drivhusgasser og kulstofpuljer, fastsættelsen af medlemsstaternes skovreferenceniveauer for perioderne henholdsvis fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030, medtagelsen af nye kategorier af høstede træprodukter, revisionen af metode og oplysningskrav vedrørende naturlige forstyrrelser for at afspejle ændringerne i IPPC-retningslinjerne, og regnskabsføring af transaktioner gennem EU-registret. De nødvendige bestemmelser om regnskabsføring af transaktioner bør være indeholdt i et enkelt instrument, der kombinerer regnskabsbestemmelserne i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, forordning (EU) 2018/842, nærværende forordning og direktiv 2003/87/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende

arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (30) Kommissionen bør også som led i sin regelmæssige rapportering i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013 vurdere resultatet af den forberedende dialog i 2018 under UNFCCC («Talanoa-dialogen»). Nærværende forordning bør revideres i 2024 og hvert femte år derefter for at vurdere, hvordan den generelt fungerer. Ved denne revision bør der lægges vægt på resultaterne af den Talanoa-dialogen og den globale statusopgørelse i henhold til Parisaftalen. Rammen for perioden efter 2030 bør være i overensstemmelse med de langsigtede mål og forpligtelserne i henhold til Parisaftalen.
- (31) For at sikre en effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner og optag samt rapportering af enhver anden nødvendige oplysning til vurdering af overholdelsen af medlemsstaternes forpligtelser bør der indføres rapporteringskrav i forordning (EU) nr. 525/2013.
- (32) For at lette dataindsamlingen og metodeforbedringen bør arealanvendelse opgøres og rapporteres ved hjælp af geografisk sporing af hvert areal svarende til nationale dataindsamlingssystemer og EU-dataindsamlingssystemer. Eksisterende EU- og medlemsstatsprogrammer og -undersøgelser, herunder systemet til overvågning af arealanvendelse (LUCAS), Unionens jordobservations- og jordovervågningsprogram Copernicus og det europæiske satellitnavigationssystem Galileo til dataindsamling, bør udnyttes bedst muligt. Datastyring, herunder deling med henblik på rapportering, genbrug og formidling, bør være i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF ⁽²⁾.
- (33) Forordning (EU) nr. 525/2013 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (34) Afgørelse nr. 529/2013/EU bør fortsat finde anvendelse på regnskabs- og rapporteringsforpligtelserne i regnskabsperioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2020. Denne forordning finder anvendelse på regnskabsperioderne fra den 1. januar 2021.
- (35) Afgørelse nr. 529/2013/EU bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (36) Målene for denne forordning, navnlig fastsættelsen af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende LULUCF sektoren, der bidrager til opnåelse af målene i Parisaftalen og opfyldelse af Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner for perioden fra 2021 til 2030, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten af Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter medlemsstaternes forpligtelser for sektorerne arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug («LULUCF»), som bidrager til opnåelse af målsætningerne i Parisaftalen og opfyldelse af Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissionerne for perioden fra 2021 til 2030. Denne forordning fastlægger også reglerne om regnskabsføring af emissioner og af optag fra LULUCF og om kontrol af medlemsstaternes opfyldelse af disse forpligtelser.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

*Artikel 2***Anvendelsesområde**

1. Denne forordning finder anvendelse på emissioner og optag af drivhusgasser, der er anført i bilag I, afsnit A, og rapporteret i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013, og som forekommer i en af følgende arealopgørelseskategorier på medlemsstaternes områder:

a) I perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030:

i) »nyplantede arealer«: arealanvendelse rapporteret som dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer, der er omlagt til skovarealer

ii) »ryddede arealer«: arealanvendelse rapporteret som skovarealer omlagt til dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer

iii) »forvaltede dyrkede arealer«: arealanvendelse rapporteret som:

— dyrkede arealer, der bevares som dyrkede arealer,

— græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer omlagt til dyrkede arealer, eller

— dyrkede arealer omdannet til vådområder, bebyggelse eller andre arealer

iv) »forvaltede græsarealer«: arealanvendelse rapporteret som:

— græsarealer, der bevares som græsarealer,

— dyrkede arealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer omlagt til græsarealer, eller

— græsarealer omlagt til vådområder, bebyggelse eller andre arealer

v) »forvaltede skovarealer«: arealanvendelse rapporteret som skovarealer, der bevares som skovarealer.

b) Fra og med 2026: »forvaltede vådområder«: arealanvendelse rapporteret som:

— vådområder, der bevares som vådområder,

— bebyggelse eller andre arealer omlagt til vådområder, eller

— vådområder omlagt til bebyggelse eller andre arealer.

2. En medlemsstat kan i perioden fra 2021 til 2025 medtage emissioner og optag i anvendelsesområdet for dens forpligtelse i henhold til artikel 4 af de drivhusgasser, der er anført i denne forordnings bilag I, afsnit A, som rapporteret i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013, og som forekommer i arealopgørelseskategorien forvaltede vådområder, på dens område. Nærværende forordning finder også anvendelse på sådanne emissioner og optag, som medtages af en medlemsstat.

3. Hvis en medlemsstat har til hensigt i henhold til stk. 2 at medtage forvaltede vådområder i anvendelsesområdet for dens forpligtelse, underretter den Kommissionen herom senest den 31. december 2020.

4. Hvis det er nødvendigt i lyset af de indhøstede erfaringer med anvendelsen af IPCC's finjustering af IPCC-retningslinjerne, kan Kommissionen fremsætte et forslag om at udskyde den obligatoriske opgørelse for forvaltede vådområder med en yderligere periode på fem år.

*Artikel 3***Definitioner**

1. I denne forordning forstås ved:

1) »dræn«: enhver proces, aktivitet eller mekanisme, som optager en drivhusgas, en aerosol eller et forstadium til en drivhusgas fra atmosfæren

- 2) »kilde«: enhver proces, aktivitet eller mekanisme, som frigiver en drivhusgas, en aerosol eller et forstadium til en drivhusgas til atmosfæren
- 3) »kulstofpulje«: et helt eller en del af et biogeokemisk element eller system inden for en medlemsstats territorium, og hvori kulstof, ethvert forstadium til en drivhusgas indeholdende kulstof eller enhver drivhusgas indeholdende kulstof er oplagret
- 4) »kulstoflager«: den masse af kulstof, som er oplagret i en kulstofpulje
- 5) »høstet træprodukt«: ethvert produkt fra træhøstning, som har forladt det område, hvor træet høstes
- 6) »skov«: et landareal defineret ved minimumsværdierne for arealstørrelse, trækronedækningsgrad eller tilsvarende vedmasse og potentiel træhøjde, når de er udvokset, på træernes voksested som anført for hver medlemsstat i bilag II. Det omfatter områder med træer, herunder grupper af unge naturlige træer i vækst, eller beplantninger, som endnu ikke har opnået minimumsværdierne for trækronedækningsgrad eller en tilsvarende vedmasse eller minimumstræhøjde som anført i bilag II, herunder ethvert område, som normalt udgør en del af skovområdet, men på hvilket der midlertidigt ikke er træer som følge af menneskets indgriben, såsom høstning, eller som følge af naturlige årsager, men som kan forventes at blive til skov igen
- 7) »skovreferenceniveau«: et skøn udtrykt i ton CO₂-ækvivalenter pr. år over de gennemsnitlige årlige nettoemissioner eller -optag fra forvaltede skovarealer inden for en medlemsstats område i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 ud fra kriterierne fastsat i denne forordning
- 8) »halveringstid«: det antal år, som det tager, før mængden af kulstofindhold, der er oplagret i en kategori af høstede træprodukter, er faldet til det halve af sin oprindelige værdi
- 9) »naturlige forstyrrelser«: alle ikke-menneskeskabte begivenheder eller omstændigheder, som forårsager betydelige emissioner i skove, og hvis opståen den pågældende medlemsstat ikke har indflydelse på, og hvis virkninger for emissionerne medlemsstaten objektivt set er ude af stand til væsentligt at begrænse, selv efter at de er indtruffet
- 10) »øjeblikkelig oxidation«: en regnskabsmetode, som antager, at frigivelsen til atmosfæren af hele den mængde kulstof, som er oplagret i høstede træprodukter, sker på høsttidspunktet.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 for at ændre eller slette definitionerne i nærværende artikels stk. 1 eller for at tilføje nye definitioner deri med henblik på at tilpasse dette stykke til den videnskabelige udvikling eller de tekniske fremskridt og for at sikre overensstemmelse mellem disse definitioner og eventuelle ændringer af relevante definitioner i IPCC's retningslinjer som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen.

Artikel 4

Forpligtelser

For perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 og under hensyntagen til den i artikel 12 og 13 omhandlende fleksibilitet skal hver medlemsstat sikre, at emissionerne ikke overstiger optag, beregnet som summen af de samlede emissioner og samlede optag på dens område i samtlige de arealopgørelseskategorier, der er omhandlet i artikel 2, som regnskabsført i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 5

Generelle regnskabsregler

1. Hver medlemsstat udarbejder og opretholder regnskaber, som nøjagtigt afspejler emissioner og optag i forbindelse med arealopgørelseskategorier, der er omhandlet i artikel 2. Medlemsstaterne sikrer, at deres regnskaber og andre data fremsendt i henhold til denne forordning er nøjagtige, fuldstændige, konsistente, sammenlignelige og gennemsigtige. Medlemsstaterne betegner emissioner med et plus tegn (+) og optag med et minus tegn (-).

2. Medlemsstaterne forhindrer enhver dobbelttælling af emissioner eller af optag, navnlig ved at sikre, at emissioner og optag ikke medregnes i mere end én arealopgørelseskategori.
3. Når arealanvendelse omlægges, ændrer medlemsstaterne, 20 år efter datoen for den pågældende omlægning, kategoriseringen af skovarealer, dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse og andre arealer fra sådanne arealer, der er omlagt til en anden arealtype, til sådanne arealer, der forbliver samme arealtype.
4. Medlemsstaterne medtager enhver ændring i kulstoflageret af kulstofpuljer opført i bilag I, afsnit B, for hver arealopgørelseskategori i deres regnskaber. Medlemsstater kan vælge ikke at medtage ændringer i kulstoflagre af kulstofpuljer i deres regnskaber, forudsat kulstofpuljen ikke er en kilde. Denne mulighed for ikke at medtage ændringer i kulstoflagre i regnskaberne skal dog ikke finde anvendelse for kulstofpuljer fra overjordisk biomasse, dødt ved og høstede træprodukter i arealopgørelseskategorien forvaltede skovarealer.
5. Medlemsstaterne opretholder en fuldstændig og nøjagtig registrering af alle data, der anvendes i udarbejdelsen af deres regnskaber.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre bilag I for at afspejle ændringer i IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen.

Artikel 6

Regnskabsføring af nyplantede arealer og ryddede arealer

1. Medlemsstaterne regnskabsfører emissioner og optag fra nyplantede arealer og ryddede arealer som værende de samlede emissioner og samlede optag for hvert af årene i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030.
2. Uanset artikel 5, stk. 3, kan en medlemsstat, når arealanvendelse omlægges fra dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer til skovareal, ændre kategoriseringen af sådant et areal fra »areal omlagt til skovareal« til »skovareal, der bevares som skovareal«, 30 år efter datoen for den pågældende omlægning, såfremt det er behørigt begrundet på baggrund af IPCC-retningslinjerne.
3. Når emissioner og optag fra nyplantede arealer og ryddede arealer beregnes, fastlægger hver enkelt medlemsstat skovarealet ved hjælp af de parametre, der er angivet i bilag II.

Artikel 7

Regnskabsføring af forvaltede dyrkede arealer, forvaltede græsarealer og forvaltede vådområder

1. Hver medlemsstat regnskabsfører emissioner og optag fra forvaltede dyrkede arealer, der beregnes som emissioner og optag i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 minus den værdi, der fås ved at gange medlemsstatens gennemsnitlige årlige emissioner og optag fra forvaltede dyrkede arealer i dens basisperiode fra 2005 til 2009 med fem.
2. Hver medlemsstat regnskabsfører emissioner og optag fra forvaltede græsarealer, der beregnes som emissioner og optag i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 minus den værdi, der fås ved at gange medlemsstatens gennemsnitlige årlige emissioner og optag fra forvaltede græsarealer i dens basisperiode fra 2005 til 2009 med fem.
3. I perioden fra 2021 til 2025 skal hver medlemsstat, der i henhold til artikel 2, stk. 2, medtager forvaltede vådområder i anvendelsesområdet for dens forpligtelse, og i perioden fra 2026 til 2030 skal alle medlemsstater regnskabsføre emissioner og optag fra forvaltede vådområder, der beregnes som emissioner og optag i de respektive perioder minus den værdi, der fås ved at gange medlemsstatens gennemsnitlige årlige emissioner og optag fra forvaltede vådområder i dens basisperiode fra 2005 til 2009 med fem.

4. I perioden fra 2021 til 2025 skal medlemsstater, der i henhold til artikel 2, stk. 2, har valgt ikke at medtage forvaltede vådområder i anvendelsesområdet for deres forpligtelser, dog aflægge rapport til Kommissionen om emissioner og optag fra arealanvendelse rapporteret som:

- a) vådområder, der bevares som vådområder,
- b) bebyggelse eller andre arealer omlagt til vådområder, eller
- c) vådområder omlagt til bebyggelse eller andre arealer.

Artikel 8

Regnskabsføring af forvaltede skovarealer

1. Hver medlemsstat regnskabsfører emissioner og optag fra forvaltede skovarealer, der beregnes som emissioner og optag i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 minus den værdi, der fås ved at gange den pågældende medlemsstats skovreferenceniveau med fem.

2. Hvis resultatet af den beregning, der er omhandlet i stk. 1, er negativt i forhold til en medlemsstats skovreferenceniveau, skal den pågældende medlemsstat medtage et samlet nettooptag, som højst svarer til 3,5 % af denne medlemsstats emissioner i dens basisår eller periode som anført i bilag III ganget med fem, i sit regnskab over forvaltede skovarealer. Nettooptag fra kulstofpuljerne af dødt ved og høstede træprodukter, bortset fra kategorien »papir« som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a), i arealopgørelseskategorien forvaltede skovarealer er ikke omfattet af denne begrænsning.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres nationale regnskabsplaner for skovbrug, herunder et foreslået skovreferenceniveau, senest den 31. december 2018 for perioden fra 2021 til 2025 og senest den 30. juni 2023 for perioden fra 2026 til 2030. Den nationale regnskabsplaner for skovbrug skal indeholde alle de elementer, der er anført i bilag IV, afsnit B, og offentliggøres, herunder via internettet.

4. Medlemsstaterne fastlægger deres skovreferenceniveau på grundlag af kriterierne i bilag IV, afsnit A. For Kroatien kan skovreferenceniveauet ud over kriterierne i bilag IV, afsnit A, også tage hensyn til besættelsen af dets territorium, og krigstids- og efterkrigsomstændigheder, der påvirkede skovforvaltningen i referenceperioden.

5. Skovreferenceniveauet baseres på en videreførelse af den bæredygtige skovforvaltningspraksis som dokumenteret i perioden fra 2000 til 2009 med hensyn til dynamiske aldersrelaterede skovkarakteristika i nationale skove ved anvendelse af de bedste data, der er til rådighed.

Skovreferenceniveauer, som fastlagt i henhold til første afsnit, skal tage hensyn til de fremtidige konsekvenser af dynamiske aldersrelaterede skovkarakteristika for at undgå at begrænse skovforvaltningsintensiteten unødigt og som et kernelement i den bæredygtige skovforvaltningspraksis med henblik på at fastholde eller forbedre langsigtede kulstofdræn.

Medlemsstaterne påviser sammenhængen mellem de metoder og data, der anvendes til at fastlægge det foreslåede skovreferenceniveau i den nationale regnskabsplaner for skovbrug og dem, der anvendes i rapporteringen af forvaltede skovarealer.

6. Kommissionen foretager i samråd med eksperter, som medlemsstaterne har udpeget, en teknisk vurdering af de nationale regnskabsplaner for skovbrug, som medlemsstaterne har indgivet i overensstemmelse med denne artikels stk. 3, med henblik på at vurdere, i hvilket omfang de foreslåede skovreferenceniveauer er blevet fastlagt i overensstemmelse med principperne og kravene i denne artikels stk. 4 og 5 og i artikel 5, stk. 1. Kommissionen konsulterer også interessenter og civilsamfundet. Kommissionen offentliggør en sammenfatning af det udførte arbejde, herunder de synspunkter, som eksperterne udpeget af medlemsstaterne har givet udtryk for, og konklusionerne heraf.

Kommissionen udsender om nødvendigt tekniske anbefalinger til medlemsstaterne, som afspejler konklusionerne af den tekniske vurdering, for at lette den tekniske revision af de foreslåede skovreferenceniveauer. Kommissionen offentliggør disse tekniske anbefalinger.

7. Medlemsstaterne meddeler, om nødvendigt på grundlag af de tekniske vurderinger og i givet fald af de tekniske anbefalinger, deres reviderede foreslåede skovreferenceniveauer til Kommissionen senest den 31. december 2019 for perioden fra 2021 til 2025 og senest den 30. juni 2024 for perioden fra 2026 til 2030. Kommissionen offentliggør de foreslåede skovreferenceniveauer, som medlemsstaterne har meddelt den.

8. Kommissionen vedtager på grundlag af de foreslåede skovreferenceniveauer, som medlemsstaterne har indgivet, af den tekniske vurdering, der er foretaget i henhold til denne artikels stk. 6 og, såfremt det er relevant, af det reviderede foreslåede skovreferenceniveau, der er indgivet i henhold til denne artikels stk. 7, delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 om ændring af bilag IV med henblik på fastsættelse af, hvilke skovreferenceniveauer der skal anvendes af medlemsstaterne for perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030.

9. Hvis en medlemsstat ikke indgiver sit skovreferenceniveau til Kommissionen senest på de datoer, der er angivet i denne artikels stk. 3 og i givet fald denne artikels stk. 7, vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 om ændring af bilag IV med henblik på fastsættelse af, hvilket skovreferenceniveau der skal anvendes af den pågældende medlemsstat for perioden fra 2021 til 2025 eller fra 2026 til 2030, i lyset af en eventuel teknisk vurdering, der er foretaget i henhold til nærværende artikels stk. 6.

10. De delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 8 og 9, skal vedtages senest den 31. oktober 2020 for perioden fra 2021 til 2025 og senest den 30. april 2025 for perioden fra 2026 til 2030.

11. For at sikre sammenhæng som omhandlet i denne artikels stk. 5, indgiver medlemsstaterne senest på de datoer, der er anført i artikel 14, stk. 1, om nødvendigt tekniske korrektioner, som ikke kræver ændringer af de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 8 eller 9, til Kommissionen.

Artikel 9

Regnskabsføring af høstede træprodukter

1. Medlemsstaterne afspejler i deres regnskaber, jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, vedrørende høstede træprodukter emissioner og optag fra ændringer i kulstofpuljen af høstede træprodukter, som henhører under følgende kategorier, ved brug af førsteordensnedbrydningsfunktion, metoder og standardhalveringstiderne i bilag V:

a) papir

b) træplader

c) savskåret træ.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 1 og bilag V ved at tilføje nye kategorier af høstede træprodukter, som har en kulstofbindende effekt, på baggrund af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, og som sikrer den miljømæssige integritet.

3. Medlemsstaterne kan angive de træbaserede materielle produkter, herunder bark, der falder inden for de eksisterende og nye kategorier, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2, på baggrund af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, forudsat at de tilgængelige data er gennemsigtige og verificerbare.

Artikel 10

Regnskabsføring af naturlige forstyrrelser

1. I slutningen af hver af perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 kan medlemsstaterne udelade drivhusgasemissioner fra nyplantede arealer og forvaltede skovarealer som følge af naturlige forstyrrelser, og som overstiger de gennemsnitlige emissioner forårsaget af naturlige forstyrrelser i perioden fra 2001 til 2020, i deres regnskaber, med undtagelse af statistisk stærkt afvigende værdier, («baggrundsniveau»). Dette baggrundsniveau beregnes i henhold til denne artikel og bilag VI.

2. Når en medlemsstat anvender stk. 1, skal den:
 - a) forelægge Kommissionen oplysninger om baggrundsniveaet for de arealopgørelseskategorier, der er omhandlet i stk. 1, og om de data og metoder, der anvendes i henhold til bilag VI til Kommissionen, og
 - b) udelukke alle efterfølgende optag på arealer, der påvirkes af naturlige forstyrrelser fra regnskaberne, indtil 2030.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre bilag VI for at revidere kravene til metode og oplysninger i dette bilag for at afspejle ændringer i IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen.

Artikel 11

Fleksibilitet

1. En medlemsstat kan anvende:
 - a) den generelle fleksibilitet, der er omhandlet i artikel 12, og
 - b) fleksibiliteten for forvaltede skovarealer, der er fastsat i artikel 13, for at opfylde forpligtelsen i artikel 4.
2. Hvis en medlemsstat ikke opfylder overvågningskravene fastlagt i artikel 7, stk. 1, litra da), i forordning (EU) nr. 525/2013, forbyder den centrale administrator, der er udpeget i henhold til artikel 20 i direktiv 2003/87/EF («den centrale administrator»), midlertidigt, at medlemsstaten overfører eller henlægger til reserver i henhold til artikel 12, stk. 2 og 3 i nærværende forordning, eller anvender fleksibiliteten for forvaltede skovarealer i henhold til artikel 13 i nærværende forordning.

Artikel 12

Generel fleksibilitet

1. Hvis de samlede emissioner overstiger det samlede optag i en medlemsstat, og denne medlemsstat har valgt at anvende sin fleksibilitet og har anmodet om at slette årlige emissionstildelinger i henhold til forordning (EU) 2018/842, skal mængden af slettede emissionstildelinger tages i betragtning i forbindelse med medlemsstatens opfyldelse af dens forpligtelse i henhold til nærværende forordnings artikel 4.
2. I det omfang de samlede optag overstiger de samlede emissioner i en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat efter fratækning af enhver mængde, der tages i betragtning i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/842, overføre den resterende mængde af optag til en anden medlemsstat. Den overførte mængde skal tages i betragtning ved vurderingen af den modtagende medlemsstats opfyldelse af sin forpligtelse i henhold til nærværende forordnings artikel 4.
3. I det omfang de samlede optag overstiger de samlede emissioner i en medlemsstat i perioden fra 2021 til 2025, kan den pågældende medlemsstat efter fratækning af enhver mængde, der tages i betragtning i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/842 eller overføres til en anden medlemsstat i henhold til nærværende artikels stk. 2, henlægge den resterende mængde af optag til reserver til perioden fra 2026 til 2030.
4. For at undgå dobbelttælling skal mængden af nettooptag, der tages i betragtning i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/842, trækkes fra den mængde, som den pågældende medlemsstat kan overføre til en anden medlemsstat eller kan henlægge til reserver i henhold til nærværende artikels stk. 2 og 3.

Artikel 13

Fleksibilitet for forvaltede skovarealer

1. Hvis de samlede emissioner overstiger det samlede optag i en medlemsstat i de arealopgørelseskategorier, der er omhandlet i artikel 2, som regnskabsført i overensstemmelse med denne forordning, kan den pågældende medlemsstat anvende fleksibiliteten for forvaltede skovarealer som fastsat i nærværende artikel med henblik på at overholde artikel 4.

2. Hvis resultatet af den beregning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, er et positivt tal, er den pågældende medlemsstat berettiget til at kompensere for disse emissioner, forudsat at:

- a) medlemsstaten i sin strategi, der er indgivet i henhold til artikel 4 i forordning (EU) nr. 525/2013, har medtaget igangværende eller planlagte konkrete foranstaltninger til at sikre bevarelse eller i givet fald fald forøgelse af dræn og reservoirer fra skove, og
- b) de samlede emissioner i Unionen ikke overstiger det samlede optag i de arealopgørelseskategorier, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2, i den periode, for hvilken medlemsstaten har til hensigt at anvende kompensation. Når Kommissionen vurderer, om de samlede emissioner i Unionen overstiger det samlede optag, sørger den for, at dobbelttælling undgås af medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med udøvelse af fleksibiliteten der er fastsat i denne forordning og forordning (EU) 2018/842.

3. For så vidt angår kompensationsmængden, kan den pågældende medlemsstat alene kompensere for:

- a) dræn regnskabsført som emissioner i forhold til dens skovreferenceniveau, og
- b) op til den maksimale kompensationsmængde for denne medlemsstat fastsat i bilag VII for perioden fra 2021 til 2030.

4. Finland kan kompensere for op til 10 mio. ton CO₂-ækvivalente emissioner, forudsat at betingelserne anført i stk. 2, litra a) og b), opfyldes.

Artikel 14

Kontrol af overholdelsen

1. Senest den 15. marts 2027 for perioden fra 2021 til 2025 og senest den 15. marts 2032 for perioden fra 2026 til 2030 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport om overholdelsen, der indeholder balancen for de samlede emissioner og det samlede optag for den relevante periode for hver arealopgørelseskategori, der er angivet i artikel 2, under anvendelse af regnskabsreglerne i denne forordning.

En sådan rapport skal også indeholde, såfremt det er relevant, detaljerede oplysninger vedrørende hensigten om at anvende fleksibiliteten omhandlet i artikel 11 og de tilknyttede mængder eller om anvendelsen af en sådan fleksibilitet og de tilknyttede mængder.

2. Kommissionen foretager en omfattende gennemgang af rapporterne om overholdelse, fremlagt i medfør af denne artikels stk. 1, med henblik på at vurdere overholdelsen af artikel 4.

3. Kommissionen aflægger i 2027 en rapport for perioden fra 2021 til 2025 og i 2032 for perioden fra 2026 til 2030 om Unionens samlede emissioner og samlede optag af drivhusgasser for hver af de arealopgørelseskategorier, der er omhandlet i artikel 2, beregnet som de samlede emissioner og det samlede rapporterede optag for den periode minus den værdi, der fås ved at gange Unionens gennemsnitlige rapporterede årlige emissioner og optag i perioden fra 2000 til 2009 med fem.

4. Det Europæiske Miljøagentur bistår Kommissionen i gennemførelsen af overvågnings- og overholdelsesreglerne i henhold til denne artikel og i overensstemmelse med dets årlige arbejdsprogram.

Artikel 15

Register

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at supplere denne forordning for at fastsætte regler for regnskabsføring af mængden af emissioner og optag for hver arealopgørelseskategori i den enkelte medlemsstat og at sikre, at regnskabsføringen gennemført i forbindelse med udøvelse af fleksibiliteten i henhold til denne forordnings artikel 12 og 13 via det EU-register, der er oprettet i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 525/2013, er korrekt.

2. Den centrale administrator fører en automatiseret kontrol med hver transaktion i henhold til denne forordning og blokerer om nødvendigt transaktioner for at sikre, at der ikke forekommer uregelmæssigheder.
3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, gøres tilgængelige for offentligheden.

Artikel 16

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 6, artikel 8, stk. 8 og 9, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, og artikel 15, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 6, artikel 8, stk. 8 og 9, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, og artikel 15, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 6, artikel 8, stk. 8 og 9, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, og artikel 15, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen om den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 17

Revision

1. Denne forordning tages op til revision under hensyntagen til bl.a. den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå de langsigtede mål i Parisaftalen.

På grundlag af konklusionerne i den rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 14, stk. 3, og resultaterne af den vurdering, der er foretaget i henhold til artikel 13, stk. 2, litra b), fremsætter Kommissionen, når det er relevant, forslag for at sikre at integriteten af Unionens overordnede mål for reduktion af drivhusgasemissioner i 2030 og dens bidrag til målene i Parisaftalen respekteres.

2. Kommissionen aflægger en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet senest seks måneder efter hver global statusopgørelse som aftalt under Parisaftalens artikel 14 om anvendelsen af denne forordning, herunder, når det er relevant, en vurdering af virkningerne af den fleksibilitet, der er omhandlet i artikel 11 såvel som om denne forordnings bidrag til Unionens overordnede mål for reduktion af drivhusgasemissioner i 2030 og dens bidrag til målene i Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger, herunder en ramme for tiden efter 2030, med henblik på den nødvendige forøgelse af drivhusgasemissionsreduktioner og -optag i Unionen, og fremsætter forslag, når det er relevant.

Artikel 18

Ændringer af forordning (EU) nr. 525/2013

I forordning (EU) nr. 525/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 7, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Følgende litra indsættes:

»da) fra 2023 deres emissioner og optag, der er omfattet af artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 (*) i overensstemmelse med metoderne angivet i bilag IIIa til denne forordning

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»En medlemsstat kan anmode Kommissionen om at blive undtaget fra litra da) i første afsnit for at anvende en anden metode end den, der er angivet i bilag IIIa, hvis den påkrævede metodeforbedring ikke kan opnås i tide til, at forbedringen kan tages i betragtning i drivhusgasopgørelserne for perioden fra 2021 til 2030, eller hvis omkostningerne ved metodeforbedringen ville være uforholdsmæssigt høje i forhold til fordelene ved at anvende en sådan metode for at forbedre bogføringen af emissioner og af optag som følge af den ringe betydning af emissioner og af optag fra de pågældende kulstofpuljer. Medlemsstater, der ønsker at drage fordel af denne undtagelse, skal indgive en begrundet anmodning til Kommissionen senest den 31. december 2020 med angivelse af, hvornår metodeforbedringen kan gennemføres, den alternative metode, der foreslås, eller begge samt en vurdering af de potentielle konsekvenser for nøjagtigheden af bogføringen. Kommissionen kan anmode om, at der fremsendes yderligere oplysninger inden for en nærmere angivet rimelig frist. Hvis Kommissionen mener, at anmodningen er berettiget, skal der gives dispensation. Hvis Kommissionen afviser anmodningen, skal den begrunde sin afgørelse.«

2) I artikel 13, stk. 1, litra c), tilføjes følgende nummer:

»viii) fra 2023 oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger, der er gennemført for at opfylde deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2018/841 og oplysninger om supplerende nationale politikker og foranstaltninger, der er planlagt med henblik på at begrænse drivhusgasemissioner eller forøgede dræn ud over deres forpligtelser i henhold til nævnte forordning.«

3) I artikel 14, stk. 1, indsættes følgende litra:

»ba) fra 2023 fremskrivninger over samlede drivhusgasemissioner og separate estimater for de formodede drivhusgasemissioner og optag, der er omfattet af forordning (EU) 2018/841.«

4) Følgende bilag indsættes:

»BILAG IIIA

Metoder til overvågning og rapportering omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra da)

Tilgang 3: Geografiske data over omlægning af arealanvendelse efter IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.

Niveau 1-metoden efter IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.

Ved emissioner og optag til en kulstofpulje, der tegner sig for mindst 25-30 % af emissioner eller optag i en kilde- eller drænkategori, som er prioriteret i en medlemsstats nationale opgørelsessystem, fordi dens estimat har en betydelig indflydelse på et lands samlede opgørelse af drivhusgasser hvad angår det absolutte niveau af emissioner og optag, udviklingen i emissioner og optag, eller usikkerheden i emissioner og optag i arealanvendelseskategorierne, benyttes som minimum niveau 2-metoden i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006.

Medlemsstaterne tilskyndes til at bruge Niveau 3-metoden i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.»

Artikel 19

Ændring af afgørelse nr. 529/2013/EU

I afgørelse nr. 529/2013/EU foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3, stk. 2, udgår første afsnit.
- 2) I artikel 6 udgår stk. 4.

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

BILAG I

DRIVHUSGASSER OG KULSTOFFPULJER

A. Drivhusgasser omhandlet i artikel 2:

- a) kuldioxid (CO₂)
- b) metan (CH₄)
- c) dinitrogenoxid (N₂O)

Sådanne drivhusgasser, udtrykkes i ton CO₂-ækvivalenter og fastsættes i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013

B. Kulstofpuljer omhandlet i artikel 5, stk. 4:

- a) overjordisk biomasse
 - b) underjordisk biomasse
 - c) førne
 - d) dødt ved
 - e) organisk kulstof i jorden
 - f) høstede træprodukter i arealopgørelseskategorier for nyplantede arealer og forvaltede skovarealer.
-

BILAG II

MINIMUMSVÆRDIER FOR AREALSTØRRELSE, TRÆKRONEDÆKNINGSGRAD OG TRÆHØJDE PARAMETRE

Medlemsstat	Areal (ha)	Trækronedækningsgrad (%)	Træhøjde (m)
Belgien	0,5	20	5
Bulgarien	0,1	10	5
Tjekkiet	0,05	30	2
Danmark	0,5	10	5
Tyskland	0,1	10	5
Estland	0,5	30	2
Irland	0,1	20	5
Grækenland	0,3	25	2
Spanien	1,0	20	3
Frankrig	0,5	10	5
Kroatien	0,1	10	2
Italien	0,5	10	5
Cypern	0,3	10	5
Letland	0,1	20	5
Litauen	0,1	30	5
Luxembourg	0,5	10	5
Ungarn	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Nederlandene	0,5	20	5
Østrig	0,05	30	2
Polen	0,1	10	2
Portugal	1,0	10	5
Rumænien	0,25	10	5
Slovenien	0,25	30	2
Slovakiet	0,3	20	5
Finland	0,5	10	5
Sverige	0,5	10	5
Det Forenede Kongerige	0,1	20	2

BILAG III

BASISÅR ELLER -PERIODE MED HENBLIK PÅ BEREGNING AF LOFTET I HENHOLD TIL ARTIKEL 8, STK. 2

Medlemsstat	Basisår/-periode
Belgien	1990
Bulgarien	1988
Tjekkiet	1990
Danmark	1990
Tyskland	1990
Estland	1990
Irland	1990
Grækenland	1990
Spanien	1990
Frankrig	1990
Kroatien	1990
Italien	1990
Cypern	1990
Letland	1990
Litauen	1990
Luxembourg	1990
Ungarn	1985-1987
Malta	1990
Nederlandene	1990
Østrig	1990
Polen	1988
Portugal	1990
Rumænien	1989
Slovenien	1986
Slovakiet	1990
Finland	1990
Sverige	1990
Det Forenede Kongerige	1990

BILAG IV

NATIONAL REGNSKABSPLAN FOR SKOVBRUG, DER INDEHOLDER EN MEDLEMSSTATS SKOVREFERENCENIVEAU

A. Kriterier og vejledning for fastlæggelse af skovreferenceniveau

En medlemsstats skovreferenceniveau fastsættes efter følgende kriterier:

- a) referenceniveauet skal være i overensstemmelse med målet om, at der i anden halvdel af dette århundrede opnås balance mellem menneskeskabte drivhusgasemissioner fordelt på kilder og optag gennem dræn, herunder ved at øge det potentielle optag gennem aldrende skovlagre, der ellers kan vise gradvist faldende dræn
- b) referenceniveauet skal sikre, at den blotte tilstedeværelse af kulstoflagre ikke medtages i regnskabet
- c) referenceniveauet bør sikre robust og troværdig regnskabsføringssystem, der sikrer, at emissioner og optag fra biomasse regnskabsføres behørigt
- d) referenceniveauet skal omfatte kulstofpuljen fra høstede træprodukter, idet det hermed gøres muligt at foretage en sammenligning mellem antagelsen om øjeblikkelig oxidation og anvendelsen af førsteordensnedbrydningsfunktionen og halveringstider
- e) et konstant forhold mellem fast udnyttelse og energiudnyttelse af skovbiomasse som dokumenteret i perioden 2000-2009 lægges til grund
- f) referenceniveauet bør være i overensstemmelse med målet om at bidrage til bevarelse af biodiversitet samt bæredygtig anvendelse af naturressourcerne, som anført i EU-skovbrugsstrategien, medlemsstatens nationale skovpolitikker og EU-biodiversitetsstrategien
- g) referenceniveauet skal stemme overens med de nationale fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn rapporteret i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013
- h) referenceniveauet skal være i overensstemmelse med drivhusgasopgørelser og relevante historiske data og skal baseres på gennemsigtige, komplette, konsistente, sammenlignelige og nøjagtige oplysninger. Navnlig skal den model, der anvendes til at konstruere referenceniveauet, kunne reproducere historiske data fra den nationale drivhusgasopgørelse.

B. Elementer af de nationale regnskabsplaner for skovbrug

Den nationale regnskabsplan for skovbrug, der forelægges i henhold til artikel 8, skal indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af, hvordan skovreferenceniveauet er fastlagt, og en beskrivelse af, hvordan kriterierne i denne forordning blev taget i betragtning
- b) identifikation af de kulstofpuljer og drivhusgasser, som er inkluderet i skovreferenceniveauet, årsagerne til at udelukke en kulstofpulje fra skovreferenceniveaufastlæggelsen samt påvisning af sammenhængen mellem de kulstofpuljer, der er inkluderet i skovreferenceniveauet
- c) en beskrivelse af tilgange, metoder og modeller, herunder kvantitative oplysninger, som er anvendt i fastlæggelsen af skovreferenceniveauet, og som stemmer overens med den seneste indgivne nationale opgørelsesrapport og en beskrivelse af dokumenterede oplysninger om bæredygtige skovforvaltningspraksisser og intensitet såvel som vedtagne nationale politikker
- d) oplysninger om, hvordan høstrater forventes at udvikle sig under forskellige politikscenarier

- e) en beskrivelse af, hvordan hvert af følgende elementer blev undersøgt, da fastlæggelsen af skovreferenceniveauet:
- i) område under skovforvaltning
 - ii) emissioner og optag fra skove og høstede træprodukter som vist i drivhusgasopgørelser samt relevante historiske data
 - iii) skovkarakteristika, herunder dynamiske aldersrelaterede skovkarakteristika, tilvækst, rotationslængde og anden information om skovforvaltningsaktiviteter under »normale tilstande«
 - iv) historiske og fremtidige høstrater opdelt efter energirelaterede og ikkeenergirelaterede anvendelser.
-

BILAG V

FØRSTEORDENSNEDBRYDNINGSFUNKTION, METODER OG STANDARDHALVERINGSTIDER FOR HØSTEDE TRÆPRODUKTER

Metodologiske spørgsmål

- Hvis det ikke er muligt at skelne mellem høstede træprodukter i arealopgørelseskategorier for nyplantede arealer og forvaltede skovarealer, kan en medlemsstat vælge at gøre rede for høstede træprodukter ved at antage, at alle emissioner og optag har fundet sted på forvaltede skovarealer.
- Høstede træprodukter i deponeringsanlæg for fast affald samt høstede træprodukter, der blev høstet til energiformål, regnskabsføres på grundlag af den øjeblikkelige oxidation.
- Importerede høstede træprodukter medtages uanset deres oprindelse ikke af den importerende medlemsstat («produktionsmetoden»).
- Ved eksporterede høstede træprodukter refererer landespecifikke data til landespecifikke halveringstider og brug af høstede træprodukter i importlandet.
- Landespecifikke halveringstider for høstede træprodukter, der markedsføres i Unionen, bør ikke afvige fra de halveringstider, der anvendes af den importerende medlemsstat.
- Medlemsstaterne kan, alene til orientering, i deres indsendte regnskaber give oplysninger om andelen af træ anvendt til energiproduktion, der er importeret fra et land uden for Unionen, samt oprindelseslandet for sådant træ.

Medlemsstaterne kan bruge landespecifikke metoder og halveringstider i stedet for de metoder og standardhalveringstider, der er fastsat i dette bilag, under forudsætning af, at sådanne metoder og værdier er bestemt på grundlag af gennemskuelige og verificerbare data, og at de anvendte metoder er mindst lige så detaljerede og nøjagtige som de, der er angivet i dette bilag.

Standardhalveringstider:

»Halveringstid« er det antal år, det tager, før mængden af kulstofindhold, der er oplagret i en kategori af høstede træprodukter, er faldet til det halve af sin oprindelige værdi.

Standardhalveringstider er som følger:

- a) 2 år for papir
- b) 25 år for træplader
- c) 35 år for savskåret træ.

Medlemsstaterne kan angive de træbaserede materielle produkter, herunder bark, der falder ind under de i litra a), b) og c) omhandlede kategorier, på baggrund af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, forudsat at de tilgængelige data er gennemskuelige og verificerbare. Medlemsstaterne kan også anvende landespecifikke underkategorier af enhver af disse kategorier.

BILAG VI

BEREGNING AF BAGGRUNDSNIVEAUER FOR NATURLIGE FORSTYRRELSER

1. Ved beregningen af baggrundsniveauet skal følgende oplysninger angives:
 - a) historiske emissionsniveauer som følge af naturlige forstyrrelser
 - b) type(r) af naturlige forstyrrelser, der er medtaget i vurderingen
 - c) vurderingerne af de samlede årlige emissioner for typer af naturlige forstyrrelser for perioden fra 2001 til 2020, opført efter arealopgørelseskategori
 - d) en påvisning af overensstemmelse i tidsserien for alle relevante parametre, herunder minimumsområde, emissionsvurderingsmetoder og dækning af kulstofpuljer og gasser.
2. Baggrundsniveauet er beregnet som gennemsnittet af årrækken 2001-2020 undtagen alle år, for hvilke der er registreret abnorme emissionsniveauer, dvs. at der ses bort fra alle statistisk stærkt afvigende værdier. Identifikationen af statistisk stærkt afvigende værdier skal ske som følger:
 - a) beregning af det aritmetiske gennemsnit og standardafvigelsen fra den fuldstændige tidsserie for perioden 2001-2020
 - b) udeladelse fra tidsserien af alle de år, for hvilke de årlige emissioner ikke svarer til to gange standardafvigelsen i forhold til gennemsnittet
 - c) genberegning af det aritmetiske gennemsnit og standardafvigelsen for tidsserien for perioden 2001-2020 minus de i litra b) udeladte år
 - d) gentagelse af litra b) og c), indtil der ikke kan identificeres statistisk stærkt afvigende værdier.
3. Efter beregning af baggrundsniveauet i henhold til punkt 2 i dette bilag kan den mængde emissioner, som overstiger baggrundsniveauet, blive undtaget i henhold til artikel 10, hvis emissionerne i et særligt år i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 overstiger baggrundsniveauet plus en margen. Margenen skal være lig med et sandsynlighedsniveau på 95 %.
4. Følgende emissioner udelukkes ikke:
 - a) emissioner, der skyldes høst og efterskovningsaktiviteter, der fandt sted på arealer, og som fandt sted efter, at der var forekommet naturlige forstyrrelser
 - b) emissioner, der stammer fra kontrolleret afbrænding, der fandt sted på arealer i et hvilket som helst år i perioden fra 2021 til 2025 eller fra 2026 til 2030
 - c) emissioner på arealer, hvor rydning er foretaget, efter at der forekom naturlige forstyrrelser.
5. Oplysningskravene i henhold til artikel 10, stk. 2, omfatter følgende:
 - a) identifikation af alle arealer, der var påvirket af naturlige forstyrrelser i det bestemte år, inklusive deres geografiske beliggenhed, perioden og type af naturlige forstyrrelser
 - b) bevis for, at ingen rydning har fundet sted i den resterende del af perioden fra 2021 til 2025 eller fra 2026 til 2030 på arealer, der var påvirket af naturlige forstyrrelser og for hvilke emissioner ikke er medtaget i regnskabet

- c) en beskrivelse af verificerbare metoder og kriterier, der anvendes til at identificere rydning på disse arealer i de efterfølgende år af perioden fra 2021 til 2025 eller fra 2026 til 2030
 - d) hvor det er muligt, en beskrivelse af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet med henblik på at forebygge eller begrænse virkningerne af disse naturlige forstyrrelser
 - e) hvor det er muligt, en beskrivelse af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet med henblik på at genoprette de landarealer, der blev berørt af de naturlige foranstaltninger.
-

BILAG VII

MAKSIMAL KOMPENSATIONSMÆNGDE, DER STÅR TIL RÅDIGHED I HENHOLD TIL FLEKSIBILITET FOR FORVALTEDE SKOVAREALER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 13, STK. 3, LITRA B)

Medlemsstat	Det rapporterede gennemsnitlige optag fra dræn fra skov arealer for perioden fra 2000 til 2009 i mio. ton CO ₂ -ækvivalenter pr. år	Kompensationsgrænse udtrykt i mio. tons CO ₂ -ækvivalent i perioden 2021-2030
Belgien	- 3,61	- 2,2
Bulgarien	- 9,31	- 5,6
Tjekkiet	- 5,14	- 3,1
Danmark	- 0,56	- 0,1
Tyskland	- 45,94	- 27,6
Estland	- 3,07	- 9,8
Irland	- 0,85	- 0,2
Grækenland	- 1,75	- 1,0
Spanien	- 26,51	- 15,9
Frankrig	- 51,23	- 61,5
Kroatien	- 8,04	- 9,6
Italien	- 24,17	- 14,5
Cypern	- 0,15	- 0,03
Letland	- 8,01	- 25,6
Litauen	- 5,71	- 3,4
Luxembourg	- 0,49	- 0,3
Ungarn	- 1,58	- 0,9
Malta	0,00	0,0
Nederlandene	- 1,72	- 0,3
Østrig	- 5,34	- 17,1
Polen	- 37,50	- 22,5
Portugal	- 5,13	- 6,2
Rumænien	- 22,34	- 13,4
Slovenien	- 5,38	- 17,2
Slovakiet	- 5,42	- 6,5
Finland	- 36,79	- 44,1
Sverige	- 39,55	- 47,5
Det Forenede Kongerige	- 16,37	- 3,3